

προσχωρήσωσιν εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν ἀποφασισθεῖσαν νέαν ὁροθεσίαν, εἶναι εἰδός τις κωμωδίας ἢ δράματος, (πιστεύομεν τὸ δεύτερον) ὅπερ συνέγραψαν ἑξ μεγάλοι δραματοῦργοι— αἱ δυνάμεις καὶ ὅπερ παραδίδουν εἰς δύο θιάσους, οἷον τοῦ Ἀλεξιάδου καὶ τοῦ Ταβουλάρη, τὸν τουρκικὸν καὶ τὸν ἑλληνικόν, ὅπως δὲν ἐκτελέσουν.— Ὁ κ. Ἀλεξιάδης ἂν συγχωρήσῃ τὴν παρομοίωσίν μας διότι δι' ὀλίγας στιγμὰς τὸν ἔκαμε Τοῦρκον.

Ἡξεύρετε τί θὰ πῇ δύο θιάσοι; Δύο στρατόπεδα ἐχθρικά. Δύο θιάσοι! Ἀλλὰ δύο θιάσοι ἔχουν δύο πρωταγωνιστὰς καὶ τὸ δράμα δὲν ἔχει εἰμὴ μόνον ἓνα.

Δύο θιάσοι! Ἀλλὰ δύο θιάσοι ἔχουν δύο πρωταγωνιστρίδας καὶ τὸ δράμα δὲν ἔχει εἰμὴ μίαν καὶ μόνην.

Δύο θιάσοι εἶναι δύο ζηλοτυπίαι. Ζηλοτυπία ἀνδρῶν, ζηλοτυπία γυναικῶν.

Τίς θὰ ὑποχωρήσῃ;

Ἀμαχητεῖ, κἀνείς.

* *

Ἴδου τὸ μέγα λάθος τῶν ἑξ δραματοῦργων δυνάμεων, ὅτι ἀνέθεσαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δράματός των εἰς δύο θιάσους, παρὰ τοὺς φυσικοὺς, τοὺς ψυχολογικοὺς καὶ τοὺς ἱστορικοὺς κανόνας.

Καὶ τοῦτο ἐνῶ μετὰ τὴν πρώτην παράστασιν καὶ τὸ θέατρον καὶ τὸ δράμα θέλουσιν ἐπιδικασθῇ ὡς ἰδιοκτησία τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο. Ὡστε ὁ εἰς προσκαλεῖται νὰ συμπράξῃ ὡς ξένος, ὡς περιοδεύων τις ἡθοποιός, προσφερόμενος δωρεὰν ἓνα συμπαραστήσῃ πρὸ πάντων εἰς εὐεργετικὴν ἐγχωρίου ἡθοποιού.

Ἡ Τουρκία λοιπὸν προσκαλεῖται νὰ προσενέγκῃ τὴν εὐγενῆ συνεργασίαν της ὑπὲρ τῆς μπενεφισιότητος τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ἡ μὲν Ἑλλάς ζητεῖ νὰ μιμηθῇ τοὺς ἡθοποιούς ἢ κοντσερτίστας ἐκείνους οἵτινες μεταξύ μας πληρόνουσι τοὺς ἐν τοῖς ἐπισήμοις προγράμμασιν ἀγγελθέντας ὡς εὐγενῶς προσφερθέντας.

Ἀλλ' ἡ Τουρκία οὔτε πληρωμὴν δέχεται, οὔτε ὡς βαρύνωνος ῥῶκ ἢ βαρβιτιστῆς Αὐγερινὸς προσφέρεται.

* *

Δύο ἐντεῦθεν ὑπολείπονται λύσεις.

Ἡ νὰ κατέλθουν ἐπὶ τῆς σκηνῆς οἱ ἴδιοι δραματοῦργοι καὶ συμπαραστήσουν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ θιάσου ἢ οἱ δύο θιάσοι νὰ ἔλθουν σ' τὰ χέρια, ὅπως συνειθίζεται παρ' ἡμῖν, ὅχι μόνον μεταξύ δύο θιάσων, ἀλλὰ μεταξύ τῶν μελῶν, ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ θιάσου.

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΣΟΦΟΙ

κάνουν περιοδείας, ἄλλοι εἰς τὸν Βόρειον Πόλον, ἄλλοι εἰς τὰς ἐρήμους τῆς Ἀφρικῆς, ἄλλοι εἰς τὸν Νέον κόσμον, ὅλοι πρὸς ἐφευρέσεις, ἀνακαλύψεις, δόξαν καὶ παραγωγὴν ἐπιστημονικὴν.

Οἱ ἴδιοί μας σοφοὶ μετέβαλον τὰς περιοδείας εἰς παραιοδείας καὶ ἀπεδείχθησαν εἰς τοῦτο ἀνώτεροι τῶν ῥώσων στρατιωτῶν κατὰ τὴν ἀντίστασιν καὶ τὴν ἐπιμονὴν εἰς ἐπιπόνους στρατιωτικὰς πορείας.

Ὁ Γούρκος τοῦ νέου στρατοῦ, ὅστις ἐχύθη ὡς σύννεφον ἀκρίδων εἰς τὰ βαλάντια τῶν ἐν τῇ δούλῃ ἀδελφῶν μας, ἀνεγνωρίσθη αὐτοδικαίως ὁ κ. **Παπαρηγόπουλος**. ἔχει ὁ Γούρκος καὶ τὸν Σκομπέλφ του, ἱσάμιλλον εἰς δόξαν καὶ δεξιότητα, ἀλλ' ἂν μὴ τὸν ποῦμεν.

Ἡ Ἐφημερίς χαριέστατα ἐξέφρασε τὸν θαυμασμὸν της πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον, ὁ δὲ Φιλολογικὸς Σύλλογος: «**Μεχαλῆς Λάμπρος**» προσεκάλεσε τὴν Ἐφημερίδα νὰ δηλώσῃ ἂν περιλαμβάνῃ καὶ αὐτὸν εἰς τὸν θαυμασμὸν της.

Ἀλλ', ὦ προσφιλεῖ κουτάβια, ἀφοῦ ὠνόμασεν ὀνομαστικῶς τὸ ὄνομα τοῦ Ἐπιτίμου προέδρου σας, ἦτο δυνατόν νὰ ἐξαίρεσῃ ὑμᾶς; Ἡ ἐπειδὴ οἱ συνήθεις ἐπαίται ζητιανεύουν διὰ τῶν χειρῶν, ἡ Ἐφημερίς κηρύττει τὴν κεφαλὴν σας ἀρχιεπαίτην, ἀπῆλλαξεν ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ ὄνειδους;

Τί με τοῦτο; Ἡ νέα ἐπαιτεία εἶναι σοφὴ ἐπαιτεία καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς κατέρχεται ἔπειτα καὶ εἰς τὸ ἄνοιγμα τῆς χειρός. Ἄλλως τε, δὲ, οὐδεὶς φόβος ὑπάρχει ὅτι ἐκ τῆς περιοδείας τοῦ ἐπιτίμου σας δὲν θὰ κολλήσῃ κἀτι καὶ εἰς ἐσᾶς.

* *

Μανθάνομεν ὅτι ὁ «Παρνασσός» συγκαλεῖ ἐφέτος **αΠανελλήνιον Γκραβαρίτικον Συνέδριον.**

ΝΕΟΥ

συγχρόνου Ἀπόλλωνος ἡ εἰκὼν ἐξετέθη εἰς τὸ παρόδιον τῆς ὁδοῦ Αἰόλου βιβλιοπωλεῖον—Μουσεῖον, ἡ εἰκὼν τοῦ Βιβλιοπώλου κ. Νάκη.

Δὲν τὴν εἶδομεν, ἀλλ' ἂν ἀποδίδῃ πιστῶς τὸ πρωτότυπον, ἡ εἰκὼν αὐτῇ, διαβεβαιούμεν τὸν καλλιτέχνην της, θὰ ἔχῃ μέγα μέλλον.

* *

Προτείνομεν ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι γαμβροὶ νὰ κάμουν αὐτὸ τὸ μικρὸν ἐξοδὸν καὶ νὰ ἐκθέσουν τὰς εἰκόνας των εἰς τοῦ Νάκη.

Αἱ πενθεραὶ καὶ οἱ πενθεροὶ ἔχουν τὴν δικαίαν ἀξίωσιν νὰ λέγουν περὶ τῶν χαϊδευμένων γαμβρῶν των:

Δὲν τὸν πῆρα ἀπὸ τὸν δρόμον, τὸν πῆρα ἀπὸ τοῦ Νάκη.

* *

Οὕτω τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νάκη θὰ εἶναι Βιβλιοπωλεῖον—Μουσεῖον—καὶ Γαμβροχρηματιστήριον.

* *

Ὅταν, **Λοιῶτατε**, ποντάρια σου τέσσαρα κάμε, ἱμοῦ-τρά σο σὲ Βιβλιοπωλεῖον κρέμασε, κάτου ἀπὸ κέντρο ντι-κό σου μεάλα μεάλα γράμματα ἱγαμπρὸς καλὸς, ἱγαμπρὸς καλὸς, γράψε, μπέλκιν νύφη κοκῶνα λιπητῇ ἐσένα ζάβαλη (Ἐξ ἀποσπάματος ἀνεκδότου ἐπιστολῆς **Χαδῆς Σάββα**).

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

μεγαλοπρεπεῖς ἐν τυπογραφικῇ φιλοκαλίᾳ καὶ θαυμάσιοι ἐν τῇ οὐσίᾳ τῶν οἱ **Λόγοι Διηγηγώρη** (Μέρος Α'). μετὰ τῆς φωτογραφίας τοῦ ἐθνικοῦ μας πολιτικοῦ.

Νομίζομεν **ἐντροπὴν** νὰ συστήσωμεν τὴν ἀγοράν των.

ΑΛΗΘΕΙΑ.

Ἐὰν οἱ Ἕλληνες ὅλοι ζῶντες ἦσαν τοιοῦτοι οἷοι θνήσκοντες ἀναγράφονται ὑπὸ τῆς Ἐφημερίδος ἢ Ἑλλάς θὰ ἐπραγμάτου τὴν ὀνειρευθεῖσαν Δημοκρατίαν τοῦ Πλάτωνος.

Καλιδάν.